

Det. Hansen: Jeg vil blot sige, at naar det ærede Medlem tror, at der kan regeres provisorisk her i Landet med en tom Statskasse af en Regering, som kommer i den Situation, som jeg haaber, at denne Regering ingenstinde vil komme i — og det ligger langt uden for min Tanke, at den højtærede Finansminister skulde komme i den Situation — saa tager han sikkert fejl. Thi jeg tror, at det bedste Middel mod at komme i en saadan Situation er den tomme Statskasse, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at under provisoriske Tilstande kan man ikke optage Statslaan; det ere vi dog alle enige om. Der har ikke under de provisoriske Tilstande været Tale om at forsøge paa at optage Statslaan, og det kan heller ikke ske. Man kan heller ikke paalægge ny Skatter, hverken Brændevinskat eller andre Skatter, det lader sig ikke gøre, for er der noget, der gør en Regering upopulær og umulig, hvad enten den er provisorisk eller ikke provisorisk, er det netop dette, at den kommer med ny Skatter. Derfor tror jeg, at det er et ganske godt Princip, og ligesom jeg i Foraaret stemte imod disse Særnbalaan, idet jeg mente, at hvad vi skulde bruge til Særnbalerne, maatte vi se at tage ud af de aarlige Indtægter og ved Begrænsning af Udgifterne — ligesom jeg stemte den Dag mod Særnbalaanene, stemmer jeg ogsaa nu mod denne Lov, navnlig fordi der er disse 7 Millioner Kroner, som vi ingen Brug have for.

Lasjen: Naar nærværende Lovforslag ikke har vundet ubetinget Tilslutning hos de ærede Medlemmer, der have havt Ordet i Dag, forundrer det mig ikke, thi naar have vi nogen Sinde set et Forslag, det være aldrig saa godt, gaa igennem her, uden at der rejsses Indsigelse derimod. Men den Indsigelse, der i Dag er rejst mod Lovforslaget, mener jeg dog er af mere formel Natur, og jeg tror i alt Fald, at det vil blive et meget lille Mindretal her i Tinget, der vil modsætte sig Forslaget. Det første ærede Medlem (Knudsen), som havde Ordet, udtalte, hvad jeg meget maa beklage, at han ikke kunde stemme for Lovforslaget, naagtet han, efter skarpt at have kritiseret og rejst en hel Del Indsigelser imod det, dog senere udtalte adskillige Gange, at dette Lovforslag selvfølgelig ved Konverteringen vilde bevirke Nedgang i Rentefoden. Naar det ærede Medlem desuagtet ikke kunde stemme for Forslaget, forstaar jeg ikke rigtig dette Standpunkt, i alt Fald set fra et økonomisk Synspunkt. Det ærede Medlem maa saa se paa Lovforslaget fra et specielt Synspunkt,

men jeg tror ikke, at det vil blive ret mange Indvendinger, der, naar vi skulle tage Samfundets Lærv for Dje i det store og hele, kunne rejsses imod Forslaget, naar man indrømmer, at det vil bevirke en almindelig Nedsættelse af Rentefoden, thi det er, som flere ærede Medlemmer have paavist, Hovedsagen ved Lovforslaget er et absolut Gode for Forholdene i det hele taget. Vi se, hvad Indflydelse den forrige Konvertering havde, som Staten gennemførte; den medførte, at største Delen af Kreditforeningerne konverterede deres Gæld og fik Rentefoden nedsat med $\frac{1}{2}$ pCt. Det er noget lignende, man søger gennemført her eller, rettere sagt, dette Forslag vil forhaabentlig have en lignende Foranstaltning til Følge, nemlig en Nedgang i Rentefoden, en Nedgang f. Eks. i Renten af de anbragte Livrentemidler, i Overformynderrenten og i Renten af al den Kapital, der i øvrigt er anbragt ude omkring i Ejendomme baade i By og paa Land. At Rentefoden kommer ned, maa absolut være en Fordel for Samfundet i sin Almindelighed. Jeg kan derfor ikke undlade at bringe den høje Regering og navnlig den højtærede Finansminister en Tak for, at dette Lovforslag er kommet frem. Det kan godt være, at der formelt kan rejsses nogle Indvendinger imod det, og der kan være ganske enkelte Punkter, man kunde ønske ændrede, og for saa vidt kunde jeg godt slutte mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Brenholt) udtalte, at han vilde ønske, at Lovforslaget var naaget op til 30 Mill. Kr., saa der kunde blive noget mere til Støtte for Kommunerne til Betælle af deres Gæld. Der kan dog ikke være Tale om at foreslaa en saadan Forandring i Forslaget. Jeg slutter mig selvfølgelig til, at det helst maa gaa uforandret her igennem Tinget, da det er absolut nødvendigt, at Forslaget bringes til Ende saa hurtigt som muligt. Jeg giver derfor Forslaget min Stemme og anbefaler det ubetinget til Vedtagelse.

Madsen-Nygdal: Ja, det er det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (P. Bojsen), der har givet mig Anledning til at forlange Ordet for en kort Bemærkning. Han var nemlig saa begejstret over det foreliggende Forslag, at han beklagede, at vi ikke kunde saa mere end 25 Mill. Kr.; han vilde have ønsket et meget større Beløb. De Grunde, der ere anførte baade fra min og fra andre ærede Taleres Side mod de 5 eller 7 Mill. Kr., der laanes mere, end vi have behov, ændrer han ikke; derimod kunde han ligefrem ønske, at der var laant meget mere. Med Hensyn dertil vil jeg blot sige,